

गरीब-गरजूंच्या वेदनेची संवेदना जेव्हा होते

सहवेदना

सोसायटी ऑफ सेंट विन्सेंट डी पॉल

सेंट्रल कौन्सिल ऑफ वसई

वर्ष पहिले / अंक पहिला

सप्टेंबर २०२१

खाजगी वितरण

• प्रकाशक •

ब्रदर नाबर्ट गोन्सालविस

• आध्यात्मिक सल्लागार •

रेह. फादर थॉमस डिसोजा

• संपादक •

ब्रदर लेस्ली डिसिल्वा

मो. ९८८१७४६५१८

• संपादक मंडळ •

ब्र. जॉन फिगेर

सि. डॉरथी फुट्ट्याडो

ब्र. सिडनी मोरायस

सि. संगीता डिमेलो

• छपाई •

वसई तालुका सहकारी

मुद्रणालय लि., आक्टण, सांडोर

मो. : ८३९०५०९८८०

सहवेदना

सेंट विन्सेंट डी पॉल

सेंट्रल कौन्सिल

C/o प्रीती, पोरभाटवाडी, पापडी-वसई

मो. ९८२३१९९२०

सोसायटी ऑफ सेंट विन्सेंट डी पॉल, नॅशनल कौन्सिल ऑफ इंडिया, देश-विदेशातील आपल्या कार्याची माहिती 'रिचआऊट' (Reachout) या आपल्या वार्तापत्राद्वारे आपणापर्यंत पोहोचवत असते. वसई सेंट्रल कौन्सिल अंतर्गत झालेल्या कार्याची माहिती अनेकदा आपण त्यात वाचली असेल परंतु जागेअभावी सर्वच कॉन्फरन्सची माहिती त्यात छापता येत नाही. अनेक सेंट्रल कौन्सिल त्यांच्या कॉन्फरन्सच्या कार्याची माहिती आपआपल्या वार्तापत्राद्वारे एकमेकांकडे पोहोचवत असते, जसे की मुंबई सेंट्रल कौन्सिलचे वार्तापत्र 'Karunadeep' (करुणादीप) जे काही एरिया कौन्सिलतर्फे आपण वसईत वितरीत करीत असतो. सदर वार्तापत्र हे इंग्रजी भाषेत असून त्यात एखादा लेख मराठीत असे तसेच वसईतील वार्तापत्राचा समावेश त्यात येत नसे.

वसईत अशा प्रकारचे वार्तापत्र नसल्यामुळे वसई सेंट्रल कौन्सिल अंतर्गत येणाऱ्या एरिया कौन्सिल व कॉन्फरन्सकडून झालेले उत्कृष्ट काम अन्य एरिया कौन्सिलमधील कॉन्फरन्सना माहीत होत नव्हते, ते एकमेकांना समजलं तर एखाद्या कॉन्फरन्सकडून झालेल्या विशेष कामाची नोंद घेऊन ते आपल्या कॉन्फरन्स करू शकतील व सभासदांच्या विचारांची देवाणघेवाण होईल यादृष्टीने सर्व एरिया कौन्सिल व कॉन्फरन्सच्या कार्याचा अहवाल आपणापर्यंत पोहोचविण्याचा हा प्रयत्न आहे.

सुप्रसिद्ध निवेदिका सन्माननीय अनंगा मोडक या आपल्या निवेदनात म्हणतात की, 'ऑक्टोबर २०१४ साली त्यांना डेंग्यू झाला व त्यातच त्यांची दृष्टी गेली. अनेक वेदनांचा त्यांना सामना करावा लागला. त्यांच्या या वेदना त्यांच्या कुटुंबाने सहवेदना म्हणून समजून

(पान ४ वर)

आर्चबिशप फेलिक्स मच्याडो यांचा संदेश

वसईमध्ये संत विन्सेंट डी पॉल संघटना १९६४ पासून कार्यरत आहे. २२ मे १९९८ रोजी नसई धर्मप्रांताची स्थापना

झाली आणि १७ सप्टेंबर २००१ मध्ये वसई धर्मप्रांतामध्ये सेंट विन्सेंट डी पॉल संघटनेला सेंट्रल कौन्सिलचा दर्जा प्राप्त झाला. या घटनेला यांवर्षी २० वर्षे पूर्ण होत आहेत. त्या निमित्ताने सेंट विन्सेंट डी पॉल संघटना, ह्या सणाचे औचित्य साधून छोटीशी स्मरणिका प्रकाशित करीत आहे. आज आपल्या वसई धर्मप्रांतात चार एरिया कौन्सिल्स आहेत. (उत्तर वसई, दक्षिण वसई, पूर्व वसई व मिशन वसई). त्यात ५४ कॉन्फरेन्सेस आहेत. या सर्व कॉन्फरेन्सेसमध्ये ९६० (४२८ महिला ५३२ पुरुष) सभासद सेवा कार्य करीत आहेत.

सेंट विन्सेंट डी पॉल संघटना गोरगरीब व दिव्यांगांसाठी कार्य करते. मत्तयच्या शुभवर्तमाना मध्ये प्रभू येशू म्हणतो, “जे काही तुम्ही कनिष्ठ बंधुपैकी एकाला करता ते तुम्ही मला करता” (मत्तय २५:४०) या प्रभू येशू ख्रिस्ताच्या वचनानुसार सेंट विन्सेंट डी पॉल संघटनेचे सभासद गोरगरिबांची विचारपूस करून सेवा करतात. गरीबांना ते सोबत करीत राहतात. गरिबांच्या जीवनातील वेगवेगळ्या

प्रसंगी ते त्यांच्या बरोबर असतात. गरिबांचा सर्वांगीण विकास व्हावा म्हणून ते प्रयत्न करतात. याकोबाच्या पत्रात, संत याकोब म्हणतो, “श्रद्धेला कृतीची जोड असावी” (याकोब २:२०) या वचनानुसार सेंट विन्सेंट डी पॉल संघटनेचे सभासद, आपली श्रद्धा परिपक्व होण्यासाठी, वैयक्तिक प्रार्थना व बायबल वचनाद्वारे अध्यात्मामध्ये वाढण्याचा प्रयत्न करतात व ती श्रद्धा कृतीत उत्तरविण्यासाठी सेवाभावी जीवन जगतात. कोविड-१९ च्या महामारीच्या कांळात सेंट विन्सेंट डी पॉल संघटनेच्या सभासदांनी गोरगरिबांसाठी रेशनिंगचे सामान (शिधा वाटप), औषधोपचार व वॉक्सनेशनसाठी सर्व धर्मग्रामात भरीव कार्य केले. त्याबद्दल मी आपले खास अभिनंदन करतो व आभार मानतो.

२७ सप्टेंबर, सेंट विन्सेंट डी पॉलचा सण. आपल्या सर्व विन्सेंशियन सभासद, दत्तक कुटुंबे, दिव्यांग बंधु-भगिनी व देणगीदार यांना सणाच्या हार्दिक शुभेच्छा! आपल्या पुढील सेवाकार्यासाठी प्रार्थनामय सदिच्छा!

सुरक्षित रहा! काळजी घ्या! God Bless You!

- आर्चबिशप फेलिक्स मच्याडो

वसई धर्मप्रांत

२१ सप्टेंबर २०२१

आध्यात्मिक सल्लागार फा. थॉमस डिसोजा यांचा संदेश

प्रेमाने, आदराने,
न्यायाने, आशेने व
आनंदाने गोरगरीबांत
ख्रिस्ताची सेवा करून
शुभवर्तमानातील संदेश

जगण्याचा प्रयत्न, सेंट विन्सेंट डी पॉल संघटना
करीत असते. गरीबांना मदतीचा हात पुढे करून,
त्यांना आदराने जगण्यासाठी संघटनेचे सभासद
त्यांच्यामधील आत्मविश्वास बळकट करतात, त्यांना
प्रोत्साहन देतात. संत विन्सेंट डी पॉलचे सभासद
पुढील सात मुल्ये जोपासून शुभवर्तमान जगण्याचा
प्रयत्न करतात. ही मुल्ये पुढील प्रमाणे बांधिलकी,
करूणा, आदर, सहानुभूती, न्याय, धैर्य व अखंडता.

गरिबांमध्ये ख्रिस्ताचे दर्शन घेऊन, गरीबांना
समानतेची व आदराची वागणूक लाभावी म्हणून
सेत विन्सेंट डी पॉल संघटना प्रयत्न करीत असते.
परमेश्वराने आपणा सर्वांस त्यांच्या प्रतिमेप्रमाणे
घडविले आहे. मात्र समाज रचनेमध्ये अनेक भेद
आणि वर्ण निर्माण झाले आहेत. आर्थिकदृष्ट्या
समाजामध्ये असमतोलता दिसत आहे. गरीब

दुर्लक्षित होत आहेत. अशा वेळी संत विन्सेंट डी
पॉल संघटना या गरिबांच्या बाजूने उभी राहून, त्यांना
त्यांचे हक्क व आदर मिळवून देण्याचा प्रयत्न
करतात. केवळ आर्थिक सहाय्यच नव्हे तर त्यांचा
सर्वांगीण विकास व्हावा, त्यांचे भवितव्य उज्ज्वल
व्हावे व त्यांना त्यांच्या पायावर उभे करण्यासाठी
संघटनेचे सभासद सतत प्रयत्न करीत असतात.

आपल्या धर्मप्रांतातील सर्व विन्सेंशियन
सभासद प्रामाणिकपणे सेवाकार्य करीत आहेत.
त्यांचे अभिनंदन व आभार! करूणामहोत्सव
वर्षानिमित्ताने आपण मिशन विभागात संत विन्सेंट
डी पॉल संघटनेचे कॉन्फरन्सेस स्थापिले आहेत.
ते देखील फार प्रभावी कार्य करीत आहेत. त्यांचे
खास अभिनंदन!

संत विन्सेंट डी पॉलच्या सणानिमित्ताने सर्व
सभासदांना हार्दिक शुभेच्छा!

Wish You All, A Happy Feast of St.
Vincent De Paul!

- फा. थॉमस डिसोजा

आध्यात्मिक सल्लागार

(पान १ वरून)

घेतल्या. वेदनांच्या संवेदना सहवेदना होऊन जाणल्या जातात त्यावेळेलाच मनाची मंदिरे होतात.' आपली दत्तक कुटुंबे ही जणू आपलीच कुटुंबे आहेत. त्यांची दुःखे, वेदना या केवळ आपल्या संवेदना होणार नसतील तर त्यांना अपेक्षित मदत करता येणार नाही. कारण संवेदना काही काळानंतर विस्मरणात जाईल परंतु त्या संवेदनेची सहवेदना जाणली जाईल तेव्हा आपण खन्या अर्थने मदत करू, त्यांची वेदना क्षमविण्यासाठी आणि हीच 'सहवेदना' घेऊन आपण वाटचाल करणार आहोत.

'सहवेदना' या आपल्या वार्तापत्रात आपण आपल्या कॉन्फरन्सतरफे केलेल्या वैशिष्ट्यपूर्ण कार्याचा अहवाल पुढील अंकापासून देण्याचा प्रयत्न करणार आहोत. आपण अनेक प्रकारची मदत गरजूना देत आहोत. उदा. वैद्यकीय, शैक्षणिक, रेशनिंग वगैरे. अशा प्रकारची प्राथमिक मदत आपण गरीब व गरजूना नेहमीच देत असतो. या कार्याव्यतिरिक्त जे विशेष कार्य आपणाकडून येईल त्याची नोंद या वार्तापत्रात घेतली जाईल. उदा. निराधार आजान्यांना घरी किंवा रुग्णालयात सोबत करणे, विद्यार्थ्यांना

शैक्षणिक प्रवेशासाठी मार्गदर्शन व मदत करणे, गरीब विद्यार्थ्यांची विनामूल्य शिकवणी घेणे, आजान्यांना दवाखान्यात घेऊन जाणे, दिव्यांग विद्यार्थी किंवा बंधू-भगिनींसाठी केलेले कार्य, निरनिराळ्या आश्रमांना नुसत्या भेटी नव्हे तर त्यांचा किमान तो दिवस त्यांचे दुःख विसरायला लावील असा काही कार्यक्रम, गरीब कुटुंबासाठी एखादे प्रोजेक्ट अशा अनेक विशिष्ट कामाची नोंद तसेच आपल्या अगोदर देवाघरी गेलेल्या विन्सेंशिय बंधू-भगिनींची छायाचित्रासहित थोडक्यात माहिती इ. या वार्तापत्रात देता येईल.

त्याव्यतिरिक्त वसईतील संत विन्सेंट डी पॉल संस्थेची सुरुवात व वाटचाल, सेंट्रल कौन्सिलची स्थापना व वाटचाल इत्यादींचा परामर्श संबंधित विन्सेंशियन बंधू-भगिनींच्या सहकार्याने क्रमशः घेता येईल.

वरिष्ठ कौन्सिलकडून आलेल्या सूचना, पत्रके किंवा निरनिराळे कार्यक्रम, त्यांचे अहवाल इत्यादी माहिती या अंकाढ्वारे सभासद बंधू-भगिनींपर्यंत पोहोचविण्याचा प्रयत्न असेल. सभासदांकडून आलेल्या सूचनांचे स्वागतच होईल. ◆

परमपिता कॉन्फरन्स, गांगणगांव

सोसायटी ऑफ सेंट विन्सेंट डी पॉल परमपिता कॉन्फरन्स, गांगणगावने दत्तक कुटुंब स्व. माहद्या विक्या मेढा यांना सन २०२०-२१ या आर्थिक वर्षात घर बांधून दिले. त्यासाठी कॉन्फरन्सच्या सभासदांकडून १५,०००/- रुपयांची देणगी आली. दोन सभासदांनी आपल्याकडची लाकडे दिली. ५,०००/- रुपयांची मिशन वसई एरिया कौन्सिलने मदत केली. परमपिता कॉन्फरन्सकडून ३५,०००/- रुपयांचा खर्च केला. कॉन्फरन्सच्या सर्व सभासदांनी मोलाचे सहकार्य केले. आता त्या कुटुंबात स्व. माहद्या मेढा यांची पत्नी, नवन्याने सोडलेली तिची मुलगी आणि दोन नातवंडे अशी चार माणसे राहतात.

करूणेतून वेदनेची पूर्तता

- ब्र. लेस्ली डिसिल्वा

‘वेदना’ हा शब्द जेव्हा आपल्या कानावर पडतो तेव्हा आपण हादरतो. वेदना शारीरिक असो की मानसिक ती मानवी जीवन आरपार भेदून जाते. वेदनेवरची खरी फुंकर म्हणजे करूणा. करूणा हेच माणसाचे अमोघ शस्त्र आहे. या करूणेमुळेच मदर तेरेजा, बाबा आमटे, डॉ. अभय बंग व कितीतरी समाजसेवकांनी माणसाची वेदना कमी केली. गोल्डन ग्लोब विजेत्या क्लोई जाई यांनी म्हटले आहे, “करूणा सर्व बंधने पार करते आणि मग तुमची वेदना माझी वेदना बनते.”

प्रसिद्ध मराठी लेखक डॉ. अनिल अवचट यांची पत्नी डॉ. अनिता अवचट यांना ज्यावेळी कॅन्सर होतो त्यावेळी आपल्याकडे वेळ कमी आहे याची खूणगाठ बांधून त्या अधिक जोमाने व्यसनी मुलांसाठी, आजारी व्यक्तींसाठी कार्य करतात. ही सकारात्मक वृत्ती येते कुठून तर दुसऱ्याविषयी असलेल्या करूणेतूनच.

फादर डेमियन यांनी मोलोकोव बेटावर महारोग्यांसाठी आपले आयुष्य वेचले. महारोगी किड्यामुंग्यासारखे मरायचे पण १९७३ साली फादरांनी ‘सेक्रेट हार्टस् ऑफ जीझस अँड मेरी’ या संस्थेच्या वतीने ‘जिवंत थडग’ म्हणून ओळखल्या जाणाऱ्या मोलोकोव द्वीपगृहात कुष्ठरोग्यांची सेवा करण्यासाठी परवानगी मिळविली. १५ वर्षे तेथे त्यांनी कुष्ठरोग्यांची सेवा केली.

वयाच्या तेहतिसाब्या वर्षी फादर डेमियन यांनी या बेटावर पाय ठेवला. झिजत गेलेले पंजे, आखडलेली बोटं व थिजलेले कान असं या रोगाचे सैतानी स्वरूप प्रथम त्यांनी पाहिलं. या बेटावर

स्त्री, पुरुष व मुलं मिळून ८,००० कुष्ठरोगी राहत. मृत्यूच्या छायेत वावरणाऱ्या या कुष्ठरोग्यांना कोणत्याच प्रकारची आशा नसल्यामुळे दारू, अनीती, स्वैराचार याला ऊत आला होता. माणसं मेल्यानंतर त्यांची प्रेतं तशीच पडून राहत.

अशा या निराशामय वातावरणात फादर डेमियन यांनी तीनशे सुंदर लाकडी घरं बांधली. डोंगरातील झन्यांना पाट बांधून, नळ टाकून शुद्ध पाण्याचा पुरवठा केला. स्वतःच्या हाताने रूग्णालय बांधले. दवाखाने उघडले. प्रार्थना मंदिर निर्माण केले. हळूहळू लोकांच्या जीवनात बदल झाला. स्वैराचाराला व दारूबाजीला आळा बसला.

फादर डेमियननी प्रेतं पुरण्याची व त्यावर समाधी बांधण्याची प्रथा सुरु केली. पुढे या बेटावर शाळा व परिश्रमालय सुरु झाले.

पुढे फादर डेमियन यांच्या अंगावर कुष्ठरोगाचे चट्टे उठले. १८८४ साली दाढी करत असताना पायावर उकळतं पाणी पडलं तरी त्यांना भाजलं नाही, तेव्हा ते समजून चुकले की मला कुष्ठरोग झाला आहे. १५ वर्षे अथक कार्य केल्यानंतर पुढे फादर डेमियन यांना मृत्यूनं गाठलं. अनेक महारोग्यांची सेवा करणाऱ्यांच्या पुढे फादर डेमियन हे आदर्श आहेत. पुढे फादर डेमियन यांना संतपद लाभले व दरवर्षी आपण त्यांचा सण साजरा करतो.

वेदना ही फक्त शारीरिक व मानसिकच नाही तर ती कौटुंबिक, सामाजिक स्वरूपाचीसुद्धा असते.

येशू एकदा येरूसलेमच्या स्त्रियांना सांगतो, माझ्यासाठी नका, आपल्या मुलाबाळांसाठी रडा.

(पान ८ वर)

Success - यशस्वी जीवनाचं ग्रन्तक

- सौ. डोरेथी रेमंड फुट्यांडो, मुळगाव

सेंट विन्सेंट डी पॉल संघटनेचं छोटंसं रोपटं अगदी तरुण वयात धन्यवादित फ्रेडरीक ओझानम व त्यांचे सहकारी यांनी लावलं. आज त्याचा मोठा वटवृक्ष झालेला आपण पाहत आहोत. त्याचं अनुकरण आज आपल्या वसईतही विन्सेंट डी पॉल संघटनेत सेंट्रल कौन्सिल एरिया कौन्सिल व प्रत्येक धर्मग्रामात असलेल्या कॉन्फरन्समधील कार्यरत तरुण वर्ग करत आहे.

कोविड-१९ या विषाणूच्या प्रादुर्भावाने आज आपण पाहत आहोत ऐन तारूण्यात अनेकांनी आपल्या नोकच्या गमावल्या आहेत. अनेक युवक-युवती उच्चशिक्षण पूर्ण करून नोकरीच्या अपेक्षेने प्रयत्न करत आहेत. अनेकांना घरातल्या बिकट परिस्थितीमुळे नैराश्य आलेलं आहे. मानसिक ताण-तणावाचा परिणाम शरीरावरही होत आहे. यावर काहीतरी उपाय शोधायलाच हवा या विचाराने झापाटून जाऊन सेंट विन्सेंट डी पॉल संघटनेतील तरुण वर्ग एकत्र आला व त्यांनी सर्व तरुणांना मार्गदर्शन करण्याच्या उद्देशाने श्री. नेविल डिसोजा, राहणार घोगाळेवाडी, रमेदी जे रिजनल सेल्स हेड असून त्यांचा २० वर्षांहून अधिक वेगवेगळ्या मल्टिनॅशनल कंपनीमध्ये काम करण्याचा अनुभव आहे. An inspiring industry leader motivational speaker and leadership trainer Business Turn around specialists अशी ज्यांची ओळख आहे त्यांचे मार्गदर्शनपर व्याख्यान ठेवण्याचे ठरवले. १४ नोव्हेंबर २०२० संध्याकाली ५.०० वाजता बंगली येथील 'लोकसेवा मंडळ हॉल'मध्ये व्याख्यान आयोजित केले. त्याचवेळी यू ट्यूबच्या माध्यमातून ऑनलाईन प्रबोधन सर्वांपर्यंत पोहोचवण्याचा प्रयत्न या तरुणांनी केला. श्री. नेविल डिसोजा यांच्या मार्गदर्शनपर व्याख्यानातील काही महत्त्वाचे मुद्दे पुढीलप्रमाणे :

समाजामध्ये आपल्या जीवनात यशस्वी झालेल्या अनेक व्यक्ती आपण पाहतो. यशस्वी होण्यासाठी त्यांनी

काय प्रयत्न केले? यशस्वी होण्यासाठी कशाची गरज आहे यावर त्यांनी विचार केला व काही मुद्दे त्यांच्या लक्षात आले -

- १) आपल्या जीवनात ध्येय असायला हवे.
- २) हे ध्येय पूर्ण करण्यासाठी मेहनत, अपार कष्ट करण्याची तयारी हवी.
- ३) आपल्या डोळ्यासमोर यशस्वी झालेली व्यक्ती (Roll-model) असावी.
- ४) कष्ट करताना मध्ये थोडे थांबून विश्रांती घेतली तर पुन्हा ताजेतवाने होऊन उत्साहाने कार्य करता येते.
- ५) यश मिळेपर्यंत प्रयत्न करीत राहायला हवे.

ध्येयपूर्तीसाठी कार्य करत असताना त्यामध्ये नावीन्य असावे. सकारात्मक विचाराने व आनंदी मनाने कार्य करायला हवे. आपली वाटचाल योग्य दिशेने चालू आहे का? हे तपासून पाहण्यासाठी अनुभवी व्यक्तींकडून feedback घेणे फार महत्त्वाचे आहे.

यशस्वी होण्यासाठी आत्मविश्वास असणं फार गरजेचं आहे. माझे प्रयत्न सर्वतोपरी आहेत का? हा विचार हवा.

आज प्रत्येक क्षेत्रात आपल्याला स्पर्धा दिसून येते. या स्पर्धेत टिकण्यासाठी प्रयत्न फार महत्त्वाचे. जरी अपयश आले तरी निराश न होता, मनात नकारात्मक भावना किंवा भीती न बाळगता आपल्या बळावर विश्वास ठेवून पुन्हा एकदा उमेदीने उभारी घ्यायला हवी. म्हणतात ना, 'प्रयत्नांती परमेश्वर.'

- यशस्वी होण्यासाठी २ मार्ग आहेत :
- १) दुसऱ्याचं अनुकरण करून यशस्वी होणे.
 - २) आपला मार्ग वेगळा निवडून वेगळ्या पद्धतीचा अवलंब करून ध्येय पूर्ण करण्याचा प्रयत्न करणे (recetivity स्वतंत्र विचार).

जीवनात येणाऱ्या आव्हानांकडे सकारात्मक दृष्टीने

पाहता यायला हवे. वेगवेगळे प्रयोग नवनवीन कल्पनांचा अवलंब आपल्या ध्येयपूर्तीसाठी करायला हवा.

स्वतःशी बोलणं हे चांगलं शस्त्र आहे. आपण नकारात्मक बोलत राहिलो तर आपले विचार व वर्तन नकारात्मक होतं. पण जर मी करू शकतो / शकते, मी करणार असा सकारात्मक विचार करत स्वतःशी बोलत राहिलं तर ध्येयपूर्तीच्या अधिक जवळ आपण जाऊ शकतो.

प्रत्येक यशस्वी व्यक्ती वेळेचं महत्त्व जाणते. त्यामुळे ते सकाळी लवकर उठतात. त्यांची नजर कामाकडे असते. गरज ही शोधाची जननी आहे. प्रत्येक तरुण-

तरुणीने जीवनामध्ये कधीही निराश न होता सकारात्मक विचार मनात ठेवून आपलं योग्य ध्येय पूर्ण करण्यासाठी प्रामाणिक प्रयत्न करायला हवेत. त्यामुळेच जीवन यशस्वी व सुंदर बनते.

अनेक उदाहरणे व योग्य मुद्यांद्वारे श्री. नेविल डिसोजा यांनी समर्पक शब्दांत मार्गदर्शनपर व्याख्यान देऊन जणू काही तरुणांच्या मनात एक नवीनच आशादीप प्रज्वलित केला. त्यांना मनस्वी धन्यवाद. तसेच या प्रयत्नाबाबत विन्सेंशियन तरुणांचंही कौतुक व अभिनंदन.

‘प्रयत्न वाळूचे कण रगडिता तेलही गळे !’ ◆

सेंट मेरी मँगदलेन्ना कॉन्फरन्स, मुळगांव

दत्तक कुटुंब व गरजवंत कुटुंबे स्थावलंबनाच्या मार्गावर

मुळगांव कॉफरन्सतर्फे दत्तक कुटुंब व गरजवंत कुटुंबातील ३ स्त्रियांना शिवण मशिनीचे वाटप केले. त्यांनी ‘तन्वी शिवणक्लास’ येथे तीन महिन्याच्या शिवणाच्या कोर्ससाठी प्रवेश मिळवून दिला. फी भरली. पुढचे तीन महिने पुढचं प्रशिक्षण घेण्यासाठीही त्यांना मदत करण्याचे आश्वासन दिले. या तिन्ही स्त्रियांनी या मदतीबद्दल आनंद व आभार व्यक्त केले. या कोर्समुळे आम्ही आमच्या पायावर उभे राहू व आमची आर्थिक परिस्थिती सुधारेल असा विश्वास त्यांनी व्यक्त केला.

आजही बन्याच आपल्या कुटुंबात, आईवडील मुलाबाळांसाठी रडत आहेत. काही मुलं व्यसनाधीन झालेली आहेत. करोनामुळे काहींच्या नोकच्या गेलेल्या आहेत. आज करोनामुळे संपूर्ण समाज वेदनामय झाले ला आहे. इच्छा असूनही नातेवाईकांना करोना झालेल्या माणसांना भेटता येत नाही. शरीराच्या वेदनेपेक्षा मनाची वेदना किती भयानक असते याची जाणीव या करोनाच्या काळात आपणा सवांस झाली आहे. अशी सर्व परिस्थिती असली तरी पुनरुत्थित प्रभू येशू ख्रिस्त आपणास नवी संजीवनी देणार आहे.

मानवी जीवन हे सुखदुःखाने विणलेले जाळे आहे. जेव्हा आपण सुखी असतो तेव्हा आपल्या मस्तीत असतो परंतु एखादा आजार किंवा संकट आले की आपल्याला देव आठवतो. देवाने आपल्यावर करुणा करावी अशी त्यावेळी आपली

इच्छा असते.

मानवाच्या ठायी असलेल्या दयेतून मानवाचे जीवन सुरु होते. मदर तेरेजा एका हिंदू कुटुंबात गेल्या. त्यांनी त्या कुटुंबासाठी धान्य नेले होते. मदर त्या घरात बसल्या असता त्या घरातील बाई शेजारच्या मुस्लीम घरात गेली. मदरने दिलेले धान्य तिने त्या शेजारच्या घरात नेऊन दिले. मदरने जेव्हा विचारले, 'तू त्या घरात कशासाठी गेली होतीस?' 'आमच्यासारखेच त्या घरात धान्य नाही.'

म्हणजे करुणा ही जातीपातीच्या पलीकडे जाते व माणुसकी जपते. पु. ल. देशपांडे यांनी केलेल्या आर्थिक मदतीतून 'मुक्तांगण' व्यसनमुक्ती केंद्राची स्थापना डॉ. अनिल अवचट व डॉ. अनिता अवचट करू शकल्या. त्यांनी व्यसनी तरुणांना व्यसनातून बाहेर काढून त्यांच्या जीवनाला आकार दिला. अशा अनेक संस्था पु.ल. देशपांडे व सुनीताबाई यांच्या दानातून निर्माण झाल्या. ◆

भावपूर्ण श्रद्धांजली : सि. ज्युली कोरिया

अतिशय शांत, सुस्वभावी, कोणतेही काम करण्यासाठी अग्रेसर असणारी आपली भगिनी आपल्याला अचानक सोडून जाते. काहीही न बोलता, कसलाही संवाद न साधता नंदाखाल कॅन्फरन्सच्या सुवर्ण महोत्सवाच्या कार्यक्रमाची रूपरेषा अर्ध्यावर सोडून नंदाखाल व सेंट्रल कौन्सिलचे महिला प्रतिनिधित्व करून संघटनेचे नाव अर्ध्यावरती टाकूनी अनंतात तू विलीन झाली. सि. ज्युली तुमचे हे अचानक जाणे मनाला पटतच नाही. किती स्वप्ने रंगवली होती तुमच्या मुलीच्या व गोजुरल्या

संसाराची. तुमची स्वप्ने मनातच ठेवून का घाई केली देवराज्यात जाण्याची? सर्वांना धीर, आधार देणारी तू, का मनोबल गमावून बसली? सगळेच प्रश्न निरुत्तर. ज्युली, तुझ्या जाण्याने देवाला पण दुःख झाले, जसे त्याचा मित्र जाण्याने त्याच्या डोळ्यात अश्रू येऊन तो रडला तसेच तुझ्या जाण्याने देखील निसर्गाच्या कुशीतून थेंबरूपाने अश्रू आले. निसर्गाही रडला. देवा तरी तुझेच वचन आम्हाला धीर व आधार देत म्हणते की तुफानी वादळ शांत करणारा मीच आहे. भिऊ नका, खचून जाऊ का. परमेश्वरावरील विश्वास सोडू नका. प्रभो, तूच आम्हा सर्वांचे संरक्षण कर व ह्या दुःखी कुटुंबांना तुझ्या सांत्वनाचा स्पर्श करून त्यांना धीर व आधार दे. त्या कुटुंबांना तू आशिर्वादीत कर व आमच्या भगिनीला स्वर्गीय नंदनवनात सर्व साधुसंतांच्या सहवासात सामील कर ही प्रार्थना प्रभूचरणी मनोभावे करू या.

कारशील जे गरिबांसाठी होईल ते माझ्यासाठी

- ब्रिनल कुडेल, गास

वरील पंती वाचल्यावर मनास उभारी येते. मदर तेरेसा, बाबा आमटे सारखी नावं अगदीच डोळ्यासमोरून सरकतात. आपले जीवन कुठलीही आस न ठेवता निःस्वार्थीपणे गरिबांसाठी वेचणे हे ह्या संत महात्म्यांकडून शिकावयास मिळते. अनाथांचा नाथ होणं नाही तितकंसं सोप्प! पण अशा काही व्यक्ती होऊन गेल्या ज्यांनी स्वतः स विसरणे पसंत केले पण आजवरही अजरामर असं कर्तृत्व बजावून गेले. अशाच एका महान व्यक्तीचा परिचय करून देताना माझे मन उल्हासते कारण हे सारं कार्य व्हिसेंट डी पॉल संघटनेत कार्यरत असताना जवळीक साधून पहावयास मिळते.

१६व्या शतकात जन्मलेलं हे बाळ मोठं होऊन इतकी उंच झेप घेईल असा काही विचारही त्याच्या आईवडिलांनी वेळा नव्हता पण जन्मापासूनच ते बाळ अतिशय तल्लख, बुद्धिमान होते. बाळाचे पाय पाळण्यात दिसतात ते खरेच!

५ भावंडांमधील हे बाळ मात्र वेगळेच होते. परंतु त्याचा जन्म अशा ठिकाणी झाला होता जे शहर महामारी, रोगराई आणि गरिबीने पूर्णतः ओतप्रोत ओसंडत होते. गाई-म्हशी चरण्यास तो नेत असे. त्याच्या उपजीविकेचे तेच एक साधन होते. दिलेलं काम अतिशय चोखपणे करण्यात तो दांडगा होता आणि त्याच अनुषंगाने त्याच्या वडिलांच्या लक्षात आले की ह्याला शिक्षण दिले तर तो काही तरी नव्हकीच करून दाखवेल आणि मग फ्रान्सिस्कन संघटनेत त्याचे प्राथमिक शिक्षणाचे धडे सुरु झाले. त्याचे शिक्षकही अत्यंत आनंदी होते आणि एका वेळी तर इतर मुलांची शिकवणी घेण्याचेही त्याने

कबूल केले. पुढे जाऊन धर्मगुरु होण्याचे ठरवले व कमावलेली मिळकत खर्चून वयाच्या १९व्या वर्षी त्यांनी फ्रान्स येथे गुरुदीक्षा घेतली. पुढील शिक्षणासाठी त्यांना पॅरिस येथे पाठवण्यात येणार होते, त्यावेळी काही हल्लेखोरांनी त्यांनी बंदी बनवले व गुलामांचे काम करवून घेतले. पण त्याची जिद इतकी की त्या हल्लेखोरांनाही त्याने परमेश्वराची पवित्र वचनं सांगून त्यांची मने वळविली व स्वतःची सुटका करून घेतली.

पुढे पॅरिसला जाऊन गरिबांच्या सेवेस स्वतः स रुजू केले. चर्चची शिकवण अंगीकारली व परमेश्वराची सुवार्ता घरोघरी पोहोचवण्यास सुरुवात केली. आजान्यांची सेवा सुशृष्टा ते स्वतः करत. सेमिनरीतील शिकावू धर्मगुरुंनादेखील ते ह्या गोष्टीची जाणीव करून देत. पापनिवेदन कसे असावे? ह्या विषयावर त्यांनी खोल अभ्यास करून ख्रिस्तसभेत बदल केले. पैसा कमी पदू लागला त्यावेळी धनी व्यक्तींकडून मदत मागून त्यांनी कार्य चालू ठेवले. अनेक लोकांना त्यांनी समाविष्ट करून घेतले. फक्त मदतच नाही तर गरजूना रोजगार, कामधंदे मिळवून देण्यासही सुरुवात केली. अशातहेने तो घराघरात पोहोचला आणि अजरामर झाला. त्यांच्या कार्याचा आढावा घ्यायचं ठरवलं तर शब्द अपुरे ठरतील.

प्रत्येक चर्चमध्ये एकतरी संघटना आहे जी आजवर त्यांचे कार्य अविरत चालू ठेवून वारसा जपत आहे. मरावे परी किर्तीरूपी उरावे हे त्यांजकडून शिकावे. आज स्वतः ह्या संघटनेत कार्यरत असताना अभिमानाने सांगावेसे वाटते की, विन्सेंशियन परिवारात आजही तो जिवंत आहे व कायम राहील!!

विन्सेंशियनना भावपूर्ण श्रद्धांजली पर्टिक्युलर संस्थेचे पहिले अध्यक्ष स्व. ब्र. एलायस लेमांस अनंतात विलीन

१ जानेवारी
१९७६ ते ३० डिसेंबर
१९७८ या वर्षाच्या

कालावधीसाठी ब्र. एलायस लेमांस यांची शिफारस वसई पर्टिक्युलर कौन्सिलच्या अध्यक्षीय जागेसाठी मुंबई सेंट्रल कौन्सिलकडे करण्यात आली. यावेळी ब्र. मँथू रिबेलो खजिनदार तर ब्र. थॉमस डिक्रूझ हांनी सेक्रेटरी म्हणून कार्य केले. ब्र. जॉन लोपीस यांनी उपाध्यक्ष राहून ब्र. एलायस यांना मदत केली.

ब्र. एलायस अध्यक्ष होताच त्यांनी मर्सिस, भुइगाव व निर्मळ या कॉन्फरन्सची स्थापना केली.

ब्र. एलायस लेमांस हे युवक संघटनेत सक्रिय असल्यामुळे रक्तदान शिवीर, डोळे तपासणी, अल्प दरात चष्मे कॅम्प, व्यवसाय मार्गदर्शन, विद्यार्थ्यांना करिअर मार्गदर्शन, गरजवंत विद्यार्थ्यांना विनामुल्य शिकवणी वर्ग इत्यादी समाजोपयोगी उपक्रम सांडोर पॅरीशमध्ये राबवत असत त्याचा लाभ वसईतील विन्सेंट डी पॉलच्या कॉन्फरन्सना झाला. यासाठी त्यांनी स्वतःची पदरमोड केली, कारण वसई पर्टिक्युलर कौन्सिलकडे त्यावेळी निधीच नव्हता.

प्रिमिअर ऑटोमोबाईल कंपनीत ते रात्रपाळी व दिवसपाळी अशा दोन सत्रात काम करीत व जो वेळ त्यांना मिळत असे त्याचा उपयोग ते विन्सेंट

डी पॉल संस्थेसाठी देत असत. त्यावेळी संगणक नसल्यामुळे ते कार्बनचा वापर करून पत्रके काढत व ही पत्रके गिरीज, रमेदी, मर्सिस, मुळगाव, पापडी, पाली याठिकाणी सायकलवर पोहचवत असत. आठवडा भराच्या कामाचे त्यांचे नियोजन असे. रविवार विन्सेंट डी पॉल संस्थेच्या सभा व भेटीगाठीसाठी राखून ठेवीत.

शांत व मृदू स्वभाव, सर्वांत सहज मिसळणारे, अचूक बोलणारे व दूरदृष्टी असलेली व्हिजनरी म्हणून त्यांची ओळख होती. ब्र. एलायस यांच्या अध्यक्षीय कारकिर्दीत सांडोर कॉन्फरन्समध्ये १०० पेक्षा अधिक क्रियाशील सभासद कार्यरत होते. ब्र. एलायस यांनी इतरांना सेवा देताना स्वतःच्या कुटुंबाकडे दुर्लक्ष केले नाही. त्यांच्या पत्नीने त्यांच्या कार्यात शेवटपर्यंत साथ दिली.

ब्र. एलायस यांनी अध्यक्षपदाची मुदत संपल्यावर पडद्यामागे उभे राहून खूप कार्य केले. अहंकार, स्वार्थ व वैयक्तिक लाभ बाजूला ठेवून शेवटपर्यंत ते कार्यरत राहिले.

दि. १० मे २०२१ रोजी वयाच्या ८४व्या वर्षी त्यांचे देहावसान झाले. त्यांच्या आत्म्याला शांती लाभो हीच प्रभूचरणी प्रार्थना!

- ब्र. सिडनी मोरायस

विन्सेंशियनना भावपूर्ण श्रद्धांजली

- १) स्व. मार्टीन धांगडा, सेक्रेटरी-सेंट ज्यूड कॉन्फरन्स
- २) स्व. ज्युलीयस मच्याडो, मर्सेस कॉन्फरन्स सभासद
- ३) स्व. बेंजामीन परेरा, गास कॉन्फरन्स सभासद
- ४) स्व. नातालीन वरखंडे, सेक्रेटरी-हळदपाडा

या व्यतिरिक्त जे विन्सेंशियन सभासद बंधू-भगिनी आणि कुटुंबीय मयत झाले आहेत, त्या सर्वांना भावपूर्ण श्रद्धांजली!

सेवेतील अनुभवाची शिदोर्ची

- ब्र. सिडनी मोरायस

एकदा का विन्सेंट डी पॉल सेवेला वाहून घेतलं की अनेक अनुभव सभासदांना मिळतात आणि खेरे विन्सेंशियन गरजवंतांचा शोध घेतात. एकाकी आणि परिस्थितीमुळे रंजले गांजले आहेत त्यांच्यामार्फत पोहचण्यासाठी उत्सुक असतात.

अशा अनुभव संपन्न विन्सेंशियनचे पाचारण Vocation ख्रिस्ताची साक्ष देण्यासाठी समाजासमोर आणण्यासाठी करोनाच्या काळात सेंट्रल कौन्सिलने स्पर्धा घेण्यासाठी युवकांना प्रोत्साहित केले.

'मला भेटलेल्या माणसामधील देव' हा विषय देऊन कृतीतून रांगर करण्यासाठी You Tube द्वारा नाट्य स्वरूपात सादर करण्याची संधी दिली. ज्या कॉन्फरन्सच्या सभासदांना Short film शक्य नाही त्यांच्यासाठी 'छायाचित्र' सादरीकरण विषय Kindness to Animal, Nature, Human भाग घेण्याची संधी उपलब्ध करून दिली.

सर्व कॉन्फरन्सच्या युवक-युवतींना आपली सेवेची कला व त्यातून एक संदेश देण्याची संधी लाभली. ज्यांना विन्सेंशियन म्हणून संवोधण्यात येते त्यांनी ख्रिस्ताचे अनुकरण करून गरजवंतांची सेवा करावी आणि त्यांच्या प्रती कळवळा व अमर्यादित प्रेम ह्याची साक्ष द्यावी. सभासद आपली ही बांधिलकी अशांच्या प्रत्यक्ष संपर्कात येऊन दर्शवितात Person to Person Contact.

ह्या स्पर्धेत अनेक कॉन्फरन्सनी मोठ्या उत्साहाने आपला सहभाग दर्शविला. सेंट्रल कौन्सिल संचालक मंडळास ह्या युवाशक्तीचा अभिमान आहे. त्यातूनच उत्तम सादरीकरण करणाऱ्या कॉन्फरन्सची निवड केली.

सेंट रॅक कॉन्फरन्स, गोखिवरे ह्यांना प्रथम पारितोषिकाचा सन्मान दिला. होली घोस्ट कॉन्फरन्स, नंदाखाल दुसऱ्या क्रमांकाचे मानकरी ठरले. अवर लेडी ग्रेस पापडी कॉन्फरन्सच्या

सादरीकरणाला तिसऱ्या क्रमांकाची निवड केली.

उत्तम भूमिका करणारे सर्व कलाकार, विषयाची मांडणी करण्यास सहकार्य करणे व दिग्दर्शन करणाऱ्या माझ्या सर्व बंधू-भगिनींचे आभार. इतर सर्व कॉन्फरन्सच्या प्रयत्नांचे अभिनंदन.

विन्सेंशियन गरजवंतांचा शोध घेतात, एकाकी, दुर्लक्षित आणि परिस्थितीमुळे रंजले गांजले आहेत त्यांच्यापर्यंत पोहचण्यासाठी उत्सुक असतात हे ह्या सर्व सादरीकरणातून निष्पत्र झाले.

छायाचित्राच्या स्पर्धेतदेखील चित्रकलेची आवड असलेल्या तरूणांनी चांगलाच प्रतिसाद दाखवला. गरिबांची आणि एकमेकांची सेवा करता करता विन्सेंशियन ख्रिस्ताच्या जवळ जात असतात नि स्मित व प्रेम ह्याद्वारे ते उच्चतम पातळी गाठत असतात हे ह्या छायाचित्रातून अनुभवयास मिळाले.

फातिमा माता कॉन्फरन्स, सावरोली प्रथम क्रमांक, संत जोजेफ कॉन्फरन्स, उमराळा द्वितीय क्रमांक आणि विश्वमाता कॉन्फरन्स, खुबाळे तिसरा क्रमांक प्राप्त झाला. या व्यतिरिक्त बेस्ट दिग्दर्शक, संवाद लेखक अशी अनेक बक्षिसे दिली गेली. विशेष म्हणजे मिशन विभागातील कॉन्फरन्सकडून उत्तम प्रतिसाद मिळाला.

दि. २७ सप्टेंबर २०२० रोजी फा. थॉमस डिसोजा व फा. ज्योएल डिकुन्हा यांच्या हस्ते You Tube व वेबसाईटचे उद्घाटन करण्यात आले. कॉन्फरन्स अध्यक्षांना विनंती आहे की, त्यांनी आपल्या कार्याचे व्हिडीओ, छायाचित्रे किंवा माहिती देत राहावे. म्हणजे ती प्रसारीत करता येईल. युवाशक्तीच्या नव्या कल्पकतेस उत्तेजन देणारे सेंट्रल कौन्सिल अध्यक्ष आमचे प्रेरक आहेत. आम्ही युवक नेहमीच तुमच्या सोबत राहू.

नेशनल कौन्सिलचे नवे अध्यक्ष द्व. ज्युड
मंगलराज यांचे स्वागत व पदग्रहण

कॉन्फरन्स सभा

ज्येष्ठ सभासद द्व. विजय मिरांडा यांचा सत्कार
(५६ वर्षे विन्सेंशियन म्हणून कार्य)

कृपामाता कॉन्फरन्स पापडी

- दत्तक कुटुंबातील एका अर्धांगवायू झालेल्या व्यक्तीस गोवा येथील सिस्टरांच्या वृद्धाश्रमात ठेवण्याची व्यवस्था केली.
- दत्तक कुटुंबातील एका व्यक्तीची ३ महिन्यांसाठी एका आश्रमात सोय करण्यात आली.
- एका दत्तक कुटुंबाचा प्रोजेक्ट घेऊन त्यासाठी ३० हजार रूपये खर्च करण्यात आले. त्यासाठी लागणारे पत्रे टी.बी. कॉलेजच्या प्राचार्यांनी पुरविले.

‘सहवेदना’ हे सेंट्रल कौन्सिल ऑफ वसईचे ट्रैमासिक यापुढे नियमित प्रकाशित होणार आहे. आपल्या कॉन्फरन्समध्ये घडलेले विशेष कार्य आपण पाठविल्यास त्याला प्रसिद्धी देता येईल व आपण केलेले हे कार्य इतर कॉन्फरन्सना ही प्रेरणादायी ठरेल. विशेष कार्य केलेल्या कार्याचे फोटो पाठविल्यास त्यात जिवंतपणा येईल. आपण कार्य खूप करता पण ते दिसावे म्हणून त्याला प्रसिद्धी देणे आवश्यक आहे.